

alle vedkommendes Interesse, og er anbefalet af det staaende Retsplejeudvalg, Bankerne, den danske Handelsstands Fællesrepræsentation og Professor Vinding Kruse.

Til §§ 555 m. fl.

(§§ 555, 581, 591, 592, 593, 1ste Stykke, og 595).

Disse Forslag stemmer overens med Lovforslag 1928—29 §§ 99 og 103—107, der vedtoges af begge Ting, og gaar i Hovedsagen ud paa at henlægge Afgørelsen af Tvistemaal om Fordelingen af Auktionsprovenuet fra de almindelige Domstole til Fogeden, der foretager Auktionen. Den ved Retsplejeloven indførte Ordning, hvorefter Fogeden, naar hans Mægling ikke lykkes, skal henvise saadanne Tvistemaal til Afgørelse ved almindelig Rettergang, betegner nemlig ikke noget Fremskridt i Forhold til den tidligere Ordning, se Auktionsloven af 9. April 1891 §§ 15 og 41. Den medfører forøget Bekostning og Ulejlighed for Parterne og i mange Tilfælde Sagsanlæg ved forskellige Jurisdiktioner — hvorved bemærkes, at der i Retsplejeloven ikke er truffet nogen Bestemmelse om, at de fornødne Retssager kan anlægges paa det Sted, hvor Auktionen er afholdt — og den volder ogsaa Domstolene forøget Ulejlighed. Bl. a. vil det Arbejde, som Fogeden har udført ved Udarbejdelsen af Udkastet til Fordelingen af Auktionsprovenuet, være spildt, naar de opstaaede Tvistemaal skal forelægges en anden Dommer til Afgørelse.

Om de øvrige Ændringer i disse Paragraffer henvises til Bemærkningerne til §§ 272 m. fl.

Til §§ 561 og 571.

Se Bemærkningerne til §§ 160 m. fl.

Til § 573.

Som Lovforslag 1928—29 § 102, der vedtoges af begge Ting. Forslaget tilsigter at fjerne en Inkurie i Paragraffen, som har gjort Henvisningen i § 589 misvisende.

Til § 578.

Forslaget gaar ud paa, at Adgangen til paa en Tvangsauktion over fast Ejendom at faa Ejendommen udlagt som ufyldstgjort Pant- eller Udlægshaver udvides til ogsaa at gælde den, der har et Pantebrev i Haandpant. Forslaget er fremsat af Professor Vinding Kruse og tiltraadt af det staaende Retsplejeudvalg samt — helt eller delvis — af Bankerne og den danske Handelsstands Fællesrepræsentation.

I øvrigt henvises til Bemærkningerne til §§ 478 og 590, Punkt 2.

Til § 581.

Se Bemærkningerne til §§ 555 m. fl.

Til § 585.

Forslaget stilles, fordi de i Paragraffens 2det Stykke nævnte Salærer undertiden i Praxis er blevet fastsatte til højere Beløb end rimeligt, uden at der dog fra de andre interesseredes Side er blevet gjort Indsigelse mod Størrelsen, saaledes at der ikke har været Hjemmel for Fogeden til at nedsætte Salæret, skønt dette ikke sjældent endog har været større, end det i Paragraffens 1ste Stykke nævnte Honorar.

Som en Parallel til Forslaget kan henvises til Retsplejelovens § 502, 2det Stykke.

Til §§ 591, 592 og 593, 1ste Stykke.

Se Bemærkningerne til §§ 555 m. fl. og til §§ 272 m. fl.

Til § 593, nyt 3die Stykke.

Medens Grænsen mellem Anke og Kære i borgerlige Domssager næppe i Praxis fremkalder Tvivl, er det, som Erfaringen viser, ikke sjældent vanskeligt at afgøre, om Klager over Fogedforretninger rettelig skal gøres gældende ved det ene eller det andet Retsmiddel, jfr. Lovens § 593. Saa fremt Klageren har valgt at anke, vil Landsretten maaske ikke ex officio finde sig foranlediget til at afvise Sagen, selv om den finder, at Klagen burde være fremsat som Kære, men i det omvendte Tilfælde vil Afvisning ex officio formentlig vanskeligt kunne undgaas, og i begge Tilfælde vil Spørgsmaalet om Afvisning efter Paastand altid kunne rejses. Naar Anke- eller Kæresagen imidlertid afvises, fordi det findes, at det urigtige Retsmiddel er bragt i Anvendelse, vil det let kunne hælde, at Fristen er udløbet, inden Landsrettens Afgørelse falder, og Klageren vil da være henvist til at søge Oprensning hos Justitsministeriet, hvilket vil tage Tid og volde Ulejlighed for Klageren og vedkommende Myndighed.

Da det navnlig ved Fogedforretninger er af Vigtighed, at Sagerne fremmes hurtigt og uden overflødige Formaliteter, synes der at være god Grund til at overlade til Landsretten — i Stedet for at afvise Kæremaalet eller Ankesagen — at henvise Klageren til at gaa frem paa den efter Rettens Mening korrekte Maade, saaledes at det staar ham aabent, uanset Ankefristens (Kærefristens) Udløb, at benytte det ham